Oh mo kallis Kaiekene,
Sina rinda Siiutkene,
Oh mo armas Annekene,
Hadalikk Maiekene.

IV.

Emakene, ennekene
Muile annist muidu tõõda,
Mulle annist ani Kuida,
Ani Kuida, kana kaitsja.
Kuusikust tuli kurja lindu,
Kaukust tuli Kalba lindu,
Ati ne ani wõile,
Keerut ne kana kepikta.
Mina kõdu ikkeenna,
Jkkeenna, kundaenna:
Kuri lind tuli Kuusikust
Haaurikust tuli Kalba lindu.

V.

Oles mu lõvidu laulijas,
Laulijas ja laskijas —!
Laulas ma, maa mürisep,
Laulas ma, sis lakspus mõtsa
Küneles ma, kõlkspus mõtsa.
Ei ma tija, kes ma ole?
Mõni mõtsel mõtuspõsse.
Ep Keidi ilwespõsse.
Kommes ne laulu lauletsi
Kommes ne sõna sõnetsi?
Sest teeda Kõndenenna,
Mõisa maada marsjunna.
Külakene, Kullakene,
Mõtsel sõa sõitewada,
Wenelase weeriwada.
Kõla kulles kullupenna,
Kõla latse lakkitsenna.
Ei sün sõõri sõa Kulkka!
Sün je weerpweliste kilda
Sün je sõõrijs sõjarde Kulkka.

VI.

Lätsi ma, tillake teele
Waikene, mõisa wõlja pääle.
Kulbijas kuri minule.
Kulbijas, mo kullakene,
Sand, Kella lehekene,
Lase mo wara wallale
Enne muida õõgulle!
Sis ma kutsu kulbijasse
Kõika Kelle sandasse. —
Kulbijas, kuradi julane,
Põrgu põhja laurakutke,
Kulbijale kurja surma
Settu lüli lüüsi pääle
Karagi, kammerde lõwele!
Sääl ja kukkis kulbija saar
Waakis Wardija emanda.

VII.

Peremees, peremehekene,
Perenaine, naisukene,
Masja õra orja oma,
Orja oma, waese waiwa!
Kui ja ei masja jüna maala,
Lähet ja Tauwa lõwele,
Küünapuu pikka pewna.
Tule, õri, wõta oma,
Tule waene, wõta waiwa!
Es tule õri, wõta oma,
Ei ka waene, wõta waiwa.
Kui ja es masja jäälä maalä,
Ei ma taha Tauwalla!

VIII.

Ehi Anne, eeri Anne,
Saa waest walmis Anne!
Kis ma ehi, wai eerinata,
Mull pole amet jälga panna.
Jwese peiga, karga Kantsju,
Tuo tall amet jälga panna!
Ehi Anne, eeri Anne,
Saa waest walmis Anne!

Kis ma ehi, wai eerinata,
Mull pole õõkest õõle panna!
Jwese peiga, karga Kantsju,
Tuo tall õõkest õõle panna!
Ehi Anne, eeri Anne,
Saa waest walmis Anne!
Kis ma ehi, wai eerinata,
Mull pole kõrti ümber panna!
Jwese peiga, karga Kantsju,
Tuo tall kõrti ümber panna!
Ehi Anne, eeri Anne,
Saa waest walmis Anne!
Kis ma ehi, wai eerinata,
Mull pole kampsijakku jälga panna!
Jwese peiga, karga Kantsju,
Tuo tall kampsijakku jälga panna!
Ehi Anne, eeri Anne,
Saa waest walmis Anne!
Kis ma ehi, wai eerinata,
Mull pole jõlga rinda panna!
Jwese peiga, karga Kantsju,
Tuo tall jõlge, rinda panna!
Ehi Anne, eeri Anne,
Saa waest walmis Anne!
Kis ma ehi, wai eerinata,
Mull pole rätti pähä panna!
Jwese peiga, karga Kantsju,
Tuo tale rätti pähä panna!
Ehi Anne, eeri Anne,
Saa waest walmis Anne!
Kis ma ehi, wai eerinata,
Mull pole jukke jalga panna.
Jwese peiga karga Kantsju,
Tuo tall jukke jalga panna!
Ehi Anne eeri Anne,
Saa waest walmis Anne!
Kis ma ehi, wai eerinata,
Mull pole jaapid jalga panna!
Jwese peiga, karga Kantsju,
Tuo tall jaapid jalga panna!
Ehi Anne, eeri Anne,
Saa waest walmis Anne!
Kis ma ehi, wai eerinata,
Mull pole järki jälga panna!
Jwese peiga, karga Kantsju,
Tuo tall järki jälga panna!
(Laulu lõppu ei olnud wõimalik lauletajalt saada.)

Nõnda kinjanud wanapaganad waest laest, kes õhtul pärast tõisi üksi jaunas wihtlemad ja kahtlemad teda enesega sõnes õra wiia. Tütarlaps aga walawanud enast jelga, et tall niidist jelga ei ole jäänd ja nimetanud Wanale ost riided lukshaawal kuetes, et kui Wanapagan neid kõiki temale üksipulgi oma peja klanpulgi tuua lasele, siis ehk jeni nomist jõuab päästa. Tema kümnest pealejeb. Kui waenelaps riidis olnud, nõudnud ta weelwonale kuldpaku põlda minna, millega teda õra wiia kahetiis, selle peale astudes laulnud kukk ja Wanapagan kadunud kui tuha tuhka. Nõnda leitud kõmiskul waenelaps uhkis riietes kuldpaku võsast. Waeslapse nukkakaamise üle kunnud kalurtütar kadedust ja jowwinud omale jelgama tuguste õrme. Ta läinud ka üksi jaunad. Wanapagan tulnud teda nõndasamuti kiusama, kui waeslaps. Kalurtütar walawanud ükskull, et tall niidist ei olo jelga jäänd ja lugenud Wanale kõik üles, kuhu omal peal tuua lasknud. Jee jutustamise aeg lühikese aja jeest ja Wana läinud üksi kalurtütre oma teed. — Vrd. Saul Kohalikke murdeid juttkirjakeelel. 95.

IX.

Kunki kulusi oruna
Kitsi mekiti merena,
Sika tantswa tammikuna,
Kitsi mängwa mõnikuna,
Kõbe lõhka lõswa alla
Kulda kannuse jalõna.